

ge måder inden for sektoren for centre for videregående uddannelser.

Med lovforslaget gives der mulighed for at tilrettelægge lige netop den institutionsstruktur med studiebestyrelser eller fagråd, som det lokalt skønnes vil være bedst for at nå visionen for de mellemlange videregående uddannelser. Forskelle i geografisk nærhed, afstand mellem de mellemlange videregående uddannelsers udbudssteder, forskelle i tradition, historik og værdier betyder, at ikke alle institutionstyper skal eller ønskes at have den samme institutionsopbygning.

Der findes således ikke én skabelon for, hvorledes et center for videregående uddannelser skal se ud. Det ses også tydeligt i de mange forskellige uddannelsesinstitutioner, der er gået sammen i centre for videregående uddannelse, uddannelsesinstitutioner, som tidligere var meget forskellige, men som nu udgør en mangfoldighed af samarbejder, der med lovforslaget så også får mulighed for en mangfoldighed af organisations- og ledelsesstrukturer. Friheden til at være forskellig ser vi som en mulighed for regionalt og lokalt at nå de ønskede mål på den bedst mulige måde.

Ud over frihed til forskellighed indebærer lovforslaget, at der kan gives ret til anvendelse af betegnelsen University College. For Venstre er det i den forbindelse yderst vigtigt, at denne betegnelse ikke tildeles uddannelsesinstitutionen alene på baggrund af organisationsstrukturen, men i stedet netop tager udgangspunkt i kvaliteten og specielt i kapaciteten af samarbejdet institutionerne imellem med sigte på at indfri ønskerne om vidensomsætning, udvikling af de faglige miljøer m.v.

Endelig hilser vi det velkommen, at særreglen vedrørende de tidligere ingeniørhøjskoler ledelsesstruktur med lovforslaget foreslås ophevet, således at det ikke længere er muligt at have valgte ledere på disse uddannelsesinstitutioner. Dermed kommer ansættelsen for lederne til at følge den model, som også universiteterne fremover følger som følge af den vedtagne universitetsreform. Og her har vi så en parallelitet i uddannelsessystemet for de selvejende uddannelsesinstitutioner, som vi samlet set kan støtte.

Så alt i alt kan Venstre støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil sige, at jeg må tilstå over for fru Gitte Lillelund Bech, at det ikke kommer bag på mig, at

Venstre støtter de elementer af lovforslaget, som drejer sig om at svække de studerendes indflydelse. Der, hvor jeg måske er en lille smule mere forundret over Venstres metodevalg, er, når det drejer sig om brugen af betegnelsen University College.

Det er jo sådan, og det tror jeg sådan set at Venstres ordfører vil give mig ret i, at det har vist sig noget mere besværligt at få den her CVU-dannelsesproces til at fungere, end vi alle sammen havde forestillet os, da vi oprindeligt vedtog modellen. Forestiller fru Gitte Lillelund Bech sig, at man ved at give mulighed for at få det her prædikat University College med alle de problemer, det må give, med signalforvirring om, hvordan arbejdsdelingen i forhold til universiteterne skal foregå, giver tilstrækkeligt incitament til at få løst de store problemer, der er ved selve dannelsen af CVU'erne?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

I Venstre ser vi ikke University College som værende cement, der skal holde CVU'erne sammen. Det, der skal holde CVU'erne sammen, må være deres ønske om at samarbejde og løse og indfri de krav og de forventninger, som er i loven om mellemlange videregående uddannelser. Det må være deres ønske om at indfri dem bedst muligt. Og som jeg også nævnte, er det for os vigtigt ikke at tale om, at det alene er institutionsstrukturen, som er bestemmende for University College-delen.

Det, vi dog vil sige, er – og det er også det, som lovforslaget lægger op til – at det er de ubetingede CVU'er, som får mulighed for at få det her ekstra stempel, hvis de kan dokumentere det her, som jeg var inde på med hensyn til kapaciteten i deres samarbejde institutionerne imellem.

Med hensyn til indflydelsesdelen mener jeg faktisk, at det også er i de studerendes interesse, at man får lavet en institutionsstruktur og en organisationsstruktur og en ledelsesstruktur, som på bedst mulig måde netop kan sikre, at vi møder målet med de mellemlange videregående uddannelser.

Så derfor mener jeg faktisk ikke, at det her er et spørgsmål om at svække de studerendes indflydelse. Jeg mener, at det er et spørgsmål om at give friheden til institutionerne.